

دربافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۳/۲۷

پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۰۶/۲۶

نوع مقاله: علمی - پژوهشی

صفحه: ۸۷-۱۰۷

ارزیابی شاخص‌های ذهنی شهر سالم از دیدگاه شهروندان (مطالعه موردی: شهر شهریار)

علی‌اکبر تقی‌پور^{*}، سیده مهتا شاهمیری^۱، پارسا احمدی دهرشید^۲

چکیده: برنامه‌ریزی شهری سلامت محور، مفهومی است که در آن پیوند شهر و سلامت روحی و جسمی شهروند، به منظور افزایش سطح کیفیت زندگی ایشان به عنوان یک اصل اساسی قلمداد می‌شود. ایده شهر سالم که به نوعی در ذیل مفهوم برنامه‌ریزی شهری سلامت محور قرار دارد، یک جنبش جهانی بوده که هدف کلی آن، دستیابی به یک محیط سالم برای زندگی شهروندان است. شهر شهریار به واسطه رشد سریع جمعیت، گسترش فیزیکی شهر و تخریب باغها و اراضی کشاورزی پیرامون شهر، احداث کارخانه‌ها و صنایع، با معضلات زیست‌محیطی متعددی دست به گردیان است. از این‌رو، در مطالعه حاضر تلاش بر آن است تا با استفاده از یک روش توصیفی - تحلیلی، ابتدا شاخص‌های شهر سالم از دیدگاه شهروندان سنجیده شود، سپس متغیرهای تأثیرگذار بر متغیر (امید به آینده) تبیین شود. جهت دستیابی به این اهداف، ۲۳ شاخص در ۶ مؤلفه «سلامت و بهداشت»، «محیط‌زیست»، «اجتماعی»، «اقتصادی»، «حمل و نقل» و «امنیت و ایمنی» با استفاده از روش استنادی تدوین و در قالب پرسشنامه در میان جامعه آماری (۳۸۳ نفر از شهروندان شهر شهریار) مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که از نظر شهروندان، شاخص «زیست‌محیطی» به عنوان بالاترین سطح رضایت و شاخص «اقتصادی» پایین‌ترین میزان رضایت را به خود اختصاص داده است. از سوی دیگر مشخص شد متغیرهایی نظیر «اوقات فراغت» و «فعالیت‌های تفریحی» بیشترین اثر مشت و متغیرهایی نظیر «رضایت از درآمد با وجود به هزینه‌ها» و «دسترسی به امکانات آموزشی» بیشترین تأثیر منفی را روی متغیر امید به آینده دارند. به صورت کلی، نتایج نشان می‌دهد که شهر شهریار تا تبدیل شدن به یک شهر سالم، فاصله زیادی دارد و این امر مستلزم آن است تا توسط متولیان امر، برنامه‌ریزی و راهبردهای متناسبی در این مسیر به کار گرفته شود. یافته‌های این پژوهش می‌تواند به گفتمان جاری در مورد شهرهای سالم کمک کرده و راهبردهای تبدیل شهر شهریار به یک شهر پایدار و سالم را تبیین کند.

واژگان کلیدی: شهر سالم، برنامه‌ریزی سلامت، کیفیت زندگی، توسعه پایدار شهری، شهر شهریار

^{*} استادیار، گروه جغرافیا، دانشکده علوم زمین، دانشگاه دامغان، دامغان، ایران؛ نویسنده مسئول: a.taghipour@du.ac.ir

^۱ داشجوی کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی شهری، گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

^۲ داشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، گروه جغرافیای انسانی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

هستند، در این شهرها، رویکرد شهر سالم فراتر از وظایف اولیه بهداشتی گسترش یافته است (Ashton et al., 2018). شهرهای آسیا، آمریکا جنوبی و آفریقا نیز فعالانه در حال ساخت شهرهای سالم هستند اما در آن‌ها، تأکید شهر سالم بر برابری سلامت، عدالت اجتماعی، همکاری بین بخشی، مشارکت جامعه و سلامت عمومی، علی‌الخصوص در آمریکای لاتین و آسیا، متصرکر است (Simos et al., 2017, 92; Westphal et al., 2018, 279; Elfeky et al., 2019, 445-446).

رویکرد شهرهای سالم شامل مجموعه‌ای از کارها، از جمله تجزیه و تحلیل کامل از چالش‌ها و علل عدمه سلامت، تهیه یک برنامه اقدام، اجرای برنامه‌ها و ارزیابی پیشرفت است (Yang et al., 2020, 17). ارزیابی و نظارت بر بخش‌های مختلف شهر سالم امری ضروری است؛ زیرا می‌توان با اتکا بر آن، اثربخشی اقدامات مداخله‌ای را سنجید و شناسایی شکاف‌های موجود بر راه اجرای رویکرد شهر سالم را شناسایی کرد (De Leeuw, 2012, 220; De Leeuw, 2013, 15). ارزیابی و نظارت بر بخش‌های مختلف رویکرد شهر سالم، مشروط بر شاخص‌ها و سنجه‌های استاندارد و به عبارتی بهتر، یک چارچوب ارزیابی استاندارد است. پینو^۱ و همکاران (۲۰۱۸) در مطالعه مروری خود، ۱۴۵ سیستم شاخص سلامت شهری و ۸۰۶ شاخص را شناسایی کردند. وبستر و ساندرسون^۲ (۲۰۱۳) چارچوبی را تحت عنوان شاخص‌های شهر سالم توسعه یافته را ارائه داد؛ سیستم رتبه-بندی بهداشت شهرستان که توسط رمینگتون^۳ و همکاران (۲۰۱۵) و شاخص شهر سالم ملی کشور چین (۲۰۱۸) که توسط کمیته کمیون ملی سلامت چین ارائه شد، نمونه‌ای از چارچوب‌های ارزیابی شهرهای سالم است. آنچه در بین تمامی چارچوب‌ها مشترک است، شاخص‌های اجتماعی - اقتصادی، فیزیکی / کالبدی، رفتار سلامت، خدمات بهداشتی، پیامدهای سلامت و ساختارهای سازمانی بود. همان‌طور که

۱- مقدمه و بیان مسئله

بیش از ۵۰ درصد جمعیت جهان در شهرها زندگی می‌کنند (World Bank, 2023) و پیش‌بینی می‌شود که تا سال ۲۰۵۰ م مقدار آن به ۷۰٪ نیز بررسد (United Nations, 2018). زندگی در سکونتگاه‌های شهری در عین فراهم آوردن امکانات، دسترسی و راحتی، پیامدهای نامطلوب بهداشتی و زیست‌محیطی متعددی را نیز به وجود آورده که این اثرات نامطلوب، سبب تنزل کیفیت زندگی و سلامت شهرهای شده است (فصیحی و همکاران، ۱۴۰۰، ۳۱۱). Yang et al, 2020, 1 مطالعات نشان داده است که بیماری‌های غیر واگیر در مناطق شهری در حال افزایش است، زیرا جمعیت شهری در معرض سبک زندگی غیرفعال، رژیم غذایی نامتعادل و آلودگی محیط‌زیست شهری قرار دارند (Day et al, 2013, 22-23; Lawrence et al, 2013, 34; Zijlema et al, 2015, 2). از سال ۱۹۸۶، رویکرد شهرهای سالم که بر مدیریت سیستماتیک عوامل اجتماعی و زیست‌محیطی سلامت تأکید دارد، توسط سازمان بهداشت جهانی به عنوان یک رویکرد سیستمی برای مقابله با چالش‌های بهداشت شهری پیشنهاد شده است (Ashton et al, 1986, 320). استفاده از رویکرد شهر سالم، همان‌گونه که از پسوند آن - سالم - مشخص است، شهر را به سکونتگاهی سالم مبدل می‌سازد؛ سازمان بهداشت جهانی (۱۹۹۸) در تعریف شهر سالم بیان کرده است: «شهر سالم شهری است که به طور مداوم به دنبال ایجاد و بهبود محیط‌های فیزیکی، اجتماعی و گسترش منابع اجتماعی است؛ شهر سالم مردم را قادر می‌سازد تا از یکدیگر در انجام تمام عملکردهای زندگی و توسعه حداکثر پتانسیل خود، حمایت کنند» (Duhl & Hancock, 1988, 24). در عین قدمت رویکرد شهر سالم - از سال ۱۹۸۶ - و اهمیت بالقوه آن، مشاهده شده است که استفاده از این رویکرد در جوامع مختلف به صورت یکسان نبوده است؛ برای مثال در جوامع اروپایی، بیش از ۱۰۰۰ شهر عضو شبکه شهر سالم اروپا

^۱ Remington.

^۲ National Health Campaign Committee.

^۳ Pineo.

^۴ Webster & Sanderson.

تا معضلات متعددی نظیر ایجاد آبودگی‌های محیطی (هوای صوتی)، ترافیک شهری، ناکارآمدی سیستم خدمات شهری بهواسطه گسترش شهر و درنتیجه، تقلیل کیفیت زندگی شهری (حاتمی نژاد و همکاران، ۱۳۹۴، ۱۰۵) به وجود آید. در مطالعه حاضر، با درک معضلات موجود، تلاش می‌شود تا شاخص‌های شهر سالم در شهر شهربار از دیدگاه شهر وندان مورد ارزیابی قرار گیرد. به نظر می‌رسد که نتایج حاصله می‌توانند نقاط قوت و ضعف شهربار را معرفی کند؛ این مسئله از این جهت حائز اهمیت است که می‌توان با اتکا بر نقاط قوت و از سوی دیگر با شناسایی نقاط ضعف، با کاستی‌های سیستم شهری موردمطالعه آشنا شد و اقدام به ارائه پیشنهاداتی در راستای بهبود آن، نمود. مطالعه حاضر دو هدف کلی را دنبال و برای دستیابی به آن اهداف، سوال‌های متناسب و فرضیه‌های مرتبط با آن را مطرح می‌کند ([جدول شماره ۱](#)).

یانگ^۱ و همکاران (۲۰۲۰) بیان می‌کنند، این شاخص‌ها، ستون فقرات سیستم‌های شاخص را تشکیل می‌دهد.

بهواسطه اثرات پیاده‌سازی نظام سرمایه‌داری پیرامونی و به دنبال آن، انباشت سرمایه و تمرکز زدایی فضایی، شهر تهران همانند اکثر شهرهای بزرگ ایران، در مسیر توسعه و رشد شتابان و در عین حال ناپایداری قرار گرفت (مرادی مکرم و همکاران، ۱۳۹۹، ۲۴۵). شهر شهربار نیز بهواسطه نزدیکی به شهر تهران از این روند در امان نبود؛ به طوری که در حدفاصل سال‌های ۱۳۵۵ تا ۱۳۹۵، جمعیت آن ۲۶ برابر افزایش یافته است (سازمان ملی آمار ایران، ۱۳۹۵). مضاف بر این افزایش جمعیت، گسترش فیزیکی شهر و تخریب باغها و زمین‌های کشاورزی پیرامون شهر و احداث کارخانه‌ها، صنایع و کارگاه‌های متعدد در شهر شهربار و پیرامون آن، سبب شده

جدول ۱. شمای کلی از اهداف، سوال‌ها و فرضیه‌های پژوهش

فرضیه	سؤال	هدف
شاخص «زیستمحیطی» و ضعیت بهتری را از نظر شهر وندان نسبت به سایر شاخص‌های شهر سالم دارد.	کدامیک از شاخص‌های شهر سالم بهترین وضعیت را در منطقه موردمطالعه دارد؟	سنجهش شاخص‌های شهر سالم از دیدگاه شهر وندان
شاخص «حمل و نقل و دسترسی» و ضعیت نامطلوبی را از نظر شهر وندان نسبت به سایر شاخص‌های شهر سالم دارد.	کدامیک از شاخص‌های شهر سالم پایین‌ترین سطح رضایت را در منطقه موردمطالعه دارد؟	
متغیر «وضعیت اشتغال» بیشترین تأثیر مثبت را روی شاخص امید به آینده دارد.	کدام متغیر بیشترین تأثیر را بر روی شاخص «امید به آینده» دارد؟	تبیین متغیرهای تأثیرگذار بر امید به آینده
متغیر «رضایت از نورپردازی در شب» بیشترین تأثیر منفی را بر شاخص امید به آینده دارد.	کدام متغیر کمترین تأثیر را بر روی شاخص «امید به آینده» دارد؟	

شهر سالم را شهری می‌داند که در آن با ایجاد و گسترش پیوسته شرایط فیزیکی، اجتماعی و زیستمحیطی و استفاده بهینه از منابع و امکانات موجود، محیطی فراهم شود که در اثر آن مردم جامعه ضمن حمایت یکدیگر و مشارکت عمومی در انجام کلیه امور زندگی، قابلیت خود را به حدا کثر برسانند (Nutbeam & Kickbusch, 1998, 359). داشتن محیط فیزیکی تمیز و امن با کیفیت بالا، داشتن اکوسیستم پایدار شهری، داشتن جامعه منسجم و نیرومند با حمایت دوچانه از

۲- پیشینه و مبانی نظری پژوهش

۲-۱- مبانی نظری

شهر سالم شهری است که به طور مستمر در حال خلق و بهبود آن بخش از شرایط محیط کالبدی و اجتماعی و توسعه منابع اجتماعی است که مردم را قادر می‌سازد به طور متقابل از همدیگر در جهت دستیابی به کلیه شئون زندگی و در جهت حدا کثر توانمندی بالقوه‌شان حمایت کنند (Duhl & Hancock, 1988, 24). سازمان بهداشت جهانی (۱۹۹۸)

^۱ Yang.

ارتباط شهر سالم با توسعه شهری پایدار در جهت بهبود کیفیت زندگی ساکنان و تحقق اهداف پایداری اقتصادی، اجتماعی و محیطی حائز اهمیت است. «توسعه پایدار فرایندی است که با سازماندهی و تنظیم رابطه انسان و محیط و مدیریت بهره‌برداری از منابع و محیط‌زیست، دستیابی به تولید فزاینده و مستمر، زندگی سالم، امنیت غذایی، عدالت، ثبات اجتماعی و مشارکت مردم را تسهیل می‌کند» (شرفی و علی‌بیگی، ۱۳۹۴، ۱۱۶). مدل توسعه پایدار همانند رویکرد مدل‌های رایج توسعه و رشد، توسعه را امر مدرنیزاسیون جهانی بر طبق خواسته‌ها و راه و روش‌های غربی می‌داند (Choi & Sirakaya, 2006, 1281). این مدرنیزاسیون در جهان باعث آثار منفی شدیدی شد که می‌توان به شهرنشینی بی‌رویه در کشورهای جنوب، تفاوت‌های اقتصادی در بین مناطق و فاصله طبقاتی، فقر، افزایش بیماری‌های واگیردار، مصرف بی‌رویه منابع و ذخایر معدنی و طبیعی در کشورهای صنعتی (شمال) و کشورهای جنوب اشاره کرد. این روند سبب تغییرات اقلیمی، آلودگی محیط و ازبین‌رفتن بیشتر ذخایر طبیعی از جمله جنگلهای و گونه‌های زیستی بسیار در جهان شده است (Robinson, 2004, 371). درنتیجه از لحاظ تئوری، توجه به سلامت شهری نشان‌دهنده رشد سلامت زیست‌محیطی (در شهر) است (Cerin et al, 2009, 1014-1016). البته مدل‌های زیست‌محیطی ارتقا سلامت نیازمند این شرط است که ارتقا سلامت و پیشگیری دیدی کل‌نگر (Richmond et al, 2005, 351-353)؛ بنابراین به استناد تعاریف، توسعه پایدار فراینده است که اهداف اقتصادی، اجتماعی، بهداشتی، آموزشی و زیست‌محیطی جامعه را در هر مکانی از طریق برنامه، طرح، سیاست و اقدامات اجرا می‌کند. براین اساس سه محیط عمدی - و یا سه بُعد اصلی وجود دارد که عبارت‌اند از: ۱- محیط اقتصادی، ۲- اجتماعی و ۳- زیست‌محیطی (Stokols, 1996, 283). تلاش‌های ارتقای سلامت مبتنی بر رویکرد شهر سالم می‌تواند به دستیابی به اهداف توسعه

سوی مردم و دولت، ایجاد مشارکت همگانی در تصمیمات مربوط به زندگی، سلامت و رفاه، تأمین نیازهای اساسی، داشتن اقتصاد شهری زنده، نوآور و پویا، دسترسی به تجارب و منابع در سطح وسیع برای همه، تشویق جامعه برای ارتباط با میراث فرهنگی، داشتن حداقل سطح مناسب از بهداشت عمومی، داشتن ساختار شهری مناسب از موارد مهم در شهر سالم است.

شهر سالم بر ابعاد گوناگونی از شهر و زندگی شهری اثرگذار است، این ابعاد از منظرهای مختلف قابل بررسی است از جمله: (الف) منظر سلامت جسمی و روحی؛ شهر سالم، به عنوان محیطی که به ساکنان خود امکان دسترسی به خدمات بهداشتی و درمانی مؤثر را فراهم می‌کند و فضاهای سبز، تسهیلات ورزشی و مکان‌های تفریحی مناسب را به عنوان ابزارهایی برای تحقق سلامت جسمی و روحی جامعه فراهم می‌آورد (Moudon, 2009, 167-169)؛ (ب) منظر تسهیلات عمومی و ساختار شهری؛ شهر سالم، تسهیلات عمومی متنوع و ساختار شهری هوشمندی را ارائه می‌دهد که به شهروندان امکان دسترسی آسان به خدمات، تجربه ترافیکی کم‌مزاحم و ارتقا بهره‌وری شهری را فراهم می‌آورد (Berrigan et al, 2006, 212)؛ (ج) منظر فرسته‌های اقتصادی و اجتماعی؛ شهر سالم، محیطی را ایجاد می‌کند که اقتصاد محلی را تحریک کرده و فرسته‌های شغلی و اجتماعی برای شهروندان را ایجاد می‌کند. این شهرها از طریق ارتقا مشارکت شهروندان در تصمیم‌گیری‌های محلی و توسعه اجتماعی ایجاد می‌کنند (Jackson et al, 2013, 1543)؛ (د) منظر مشارکت شهروندان؛ شهر سالم، با ترکیب مشارکت شهروندان در تصمیم‌گیری‌های محلی و توسعه شهری، ارتقا احساس تعلق و هویت محلی را ترویج می‌دهد و شهروندان را به عنوان شرکای فعلی در بهبود شهر خود در مسیر ساختن یک جامعه سالم و پایدار ترغیب می‌کند (Hirsch et al, 2014, 3)؛ (ه) منظر محیط‌زیست پایدار؛ شهر سالم، به طراحی و اجرای محیط‌زیست پایداری تلنگر می‌زند که شامل حفاظت از منابع طبیعی، مدیریت پسماندها، کنترل آلودگی هوا و آب و استفاده از منابع تجدید پذیر است (Barton & Grant, 2006, 252-253).

عدم اولویت قرار گرفتن رویکرد شهر سالم در طرح‌های شهری، در وضعیت نامطلوبی قرار دارد.

گروه دوم، مطالعاتی است که در آن‌ها یک چارچوب برای ارزیابی شهر سالم معرفی شده است؛ چارچوب شهرهای سالم سازمان بهداشت جهانی (۱۹۹۸)، نخستین چارچوب ارزیابی شهرهای سالم در جهان است. این چارچوب بر اهمیت مؤلفه‌هایی نظری دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی، کیفیت محیطی، شمول اجتماعی و فرصت‌های اقتصادی در قالب شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی و محیطی تأکید می‌کند. وبستر و ساندرسون^(۲۰۱۳) (۵۲) چارچوبی را تحت عنوان شاخص‌های شهر سالم توسعه یافته را راهه داد. شاخص رفاه شهر سازمان ملل متحد – هایتات (CPI) (۲۰۱۵) شاخص‌هایی مانند نرخ اشتغال، مقرنون به صرفه بودن مسکن، دسترسی به خدمات اساسی و شیوه‌های پایداری محیطی را در نظر می‌گیرد (UN-Habitat, 2015). سیستم رتبه‌بندی Remington et al, 2015, (۱) بهداشت شهرستان (۲۰۱۸) نیز نمونه‌ای از شاخص‌های ارزیابی شهر سالم ملی چین (۲۰۱۸) با درنظر گرفتن شاخص‌هایی مانند CDS (۲۰۲۰، ۱-۳) با درنظر گرفتن شاخص‌هایی از کیفیت هوای دسترسی به فضاهای سبز، انسجام اجتماعی و در دسترس بودن خدمات بهداشتی، عوامل و پیامدهای سلامت را شناسایی می‌کند. به صورت کلی اشتراک این چارچوب‌ها، شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی، فیزیکی/کالبدی، رفتار سلامت، خدمات بهداشتی، پیامدهای سلامت و ساختارهای سازمانی است.

گروه سوم نیز مطالعاتی است که با محوریت بیماری‌های همه گیر انجام شده است؛ مفهوم شهر سالم پس از دوره همه گیری مجدداً در کانون توجهات قرار گرفت و در این راستا، مطالعات متعددی در زمینه شهرهای سالم و بیماری‌های همه گیر انجام شد. کسینگ^۳ و همکاران (۶۴۷، ۲۰۱۰) در مطالعه خود نشان دادند که بهره گیری از رویکرد شهر سالم می‌تواند در تقابل با آثار فرایند شهرنشینی، کاهش تنوع

پایدار^۱ از جمله SDG 11 شده و شهرها و سکونتگاه‌های انسانی را فرآگیر، این، انعطاف‌پذیر و پایدار بسازد (UN, 2016).

۲-۲- پیشنهاد پژوهش

گروه نخست، مطالعاتی است که با اتکا بر یک چارچوب ارزیابی شهر سالم، به ارزیابی شاخص‌های در سطح شهرهای کشور ایران پرداخته است؛ نکویی مقدم و افشار (۱۳۹۴، ۵۲۹)، در ارزیابی شاخص‌های شهر سالم شهر کرمان، نشان دادند که شهر کرمان از نظر شاخص‌های شهر سالم در وضعیت مطلوبی قرار ندارد. رهنما و همکاران (۱۳۹۴، ۱۷)، در منطقه ۱۱ شهرداری مشهد مشاهده کردند که هیچ کدام از شاخص‌های زیست‌محیطی، اقتصادی - اجتماعی و بهداشتی موردنرسی، در وضعیت مطلوبی قرار ندارند. فصیحی و همکاران (۱۴۰۰، ۳۰۹)، در ارزیابی شهر سهند از نظر شاخص‌های شهر سالم، مشاهده کردند که ابعاد «کالبدی» و «زیست‌محیطی» در وضعیت مطلوب‌تری نسبت به ابعاد «اجتماعی - فرهنگی» و «اقتصادی» قرار دارد. یزدانی و زارنجی (۱۴۰۰، ۴۹۳)، در شهر اردبیل و با تأکید بر شاخص زیست-محیطی در وضعیت مطلوبی قرار ندارد. رام دیکلو و همکاران (۱۴۰۱، ۲۷۷)، در ارزیابی شهر اردبیل مشاهده کردند از میان شاخص‌های بهداشتی، اجتماعی - اقتصادی و زیست‌محیطی، تنها شاخص «بهداشتی» در وضعیت قابل قبولی قرار دارد و سایر شاخص‌ها در وضعیت نامطلوبی به سرمی برند. صادقی و همکاران (۱۴۰۲، ۱۹۵)، در ارزیابی شاخص‌های سلامت شهری در شهر زابل، وضعیت شاخص‌ها را نامطلوب برآورد کردند. به صورت کلی، پژوهش‌های انجام شده دال بر آن دارد که شاخص‌های شهر سالم در شهرهای ایران به دلایلی نظیر رشد ناگهانی جمعیت و عدم آمادگی سیستم و زیرساخت شهری در تأمین نیازها شهروندان، عدم وجود برنامه‌ریزی به منظور ارتقای وضعیت زیرساخت‌های شهری و

³ Keesing

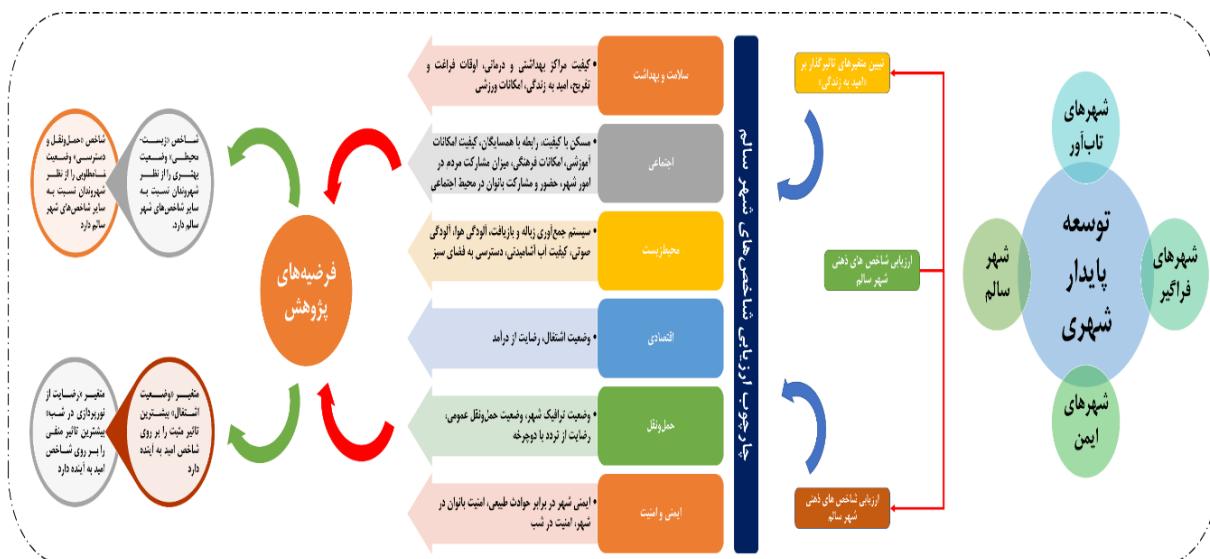
¹ SDGs

² Webster & Sanderson

COVID-19 مؤثرتر و هماهنگ‌تر به چالش‌هایی مانند کمک کند.

در گروه چهارم مطالعات، تأثیر شهر سالم بر کیفیت زندگی افراد موربدرسی قرار گرفته است؛ تولچینسکی و واراویکووا^۴ (۲۰۱۴، ۸۹-۸۵) در مطالعه خود تأکید کردند یک شهر سالم شرایط و فرصت‌هایی را برای سبک زندگی سالم، فارغ از هر سن و طبقه اجتماعی فراهم می‌کنند. رحیمی و پازند (۶۹، ۱۳۹۶) در مطالعه‌ای به تحلیل و ارزیابی کیفیت زندگی شهر با رویکرد شهر سالم پرداختند؛ آن‌ها با نشان دادن وضعیت شاخص‌های شهر سالم در شهر کرمان، ارتقای وضعیت شاخص‌های شهر سالم را در افزایش کیفیت زندگی شهر وندان مؤثر دانستند. نتایج مطالعات انجام شده در زمینه شهر سالم و اثرات آن بر کیفیت زندگی نشان داد که یک شهر سالم می‌تواند تأثیر مثبت و قابل توجهی بر کیفیت زندگی ساکنان آن داشته باشد؛ درواقع شهرهای سالم با تمرکز بر جنبه‌هایی مانند سلامت جسمی و روانی، شمول اجتماعی، دسترسی به خدمات، پایداری، فرصت‌های اقتصادی و ایمنی، محیط‌هایی را ایجاد می‌کنند که رفاه کلی را تقویت و به بهبود کیفیت زندگی کمک می‌کنند.

زیستی در مناطق شهری و به دنبال آن، وقوع بیماری‌های همه گیر (از حیوان به انسان) مؤثر باشد. هو^۱ و همکاران (۲۰۲۱) به ارتباط میان نقش شهروندان در انتقال بیماری‌های عفونی پرداختند؛ آن‌ها نشان دادند که کیفیت مسکن، وضعیت زندگی، نژاد و شغل بهشت با تعداد مرگ‌ومیر ناشی از کووید-۱۹ مرتبط است. یو^۲ و همکاران (۲۰۲۰) نیز در مطالعه خود نشان دادند که مدیریت سلامت شهر وندان، مستلزم تعدیل عوامل اجتماعی و اقتصادی است و می‌بایست در این مسیر، توسعه شهری باید در راستای سلامت شهر وندان تنظیم و اجرا شود. لک^۳ و همکاران (۶) با تأکید بر بررسی استراتژی‌های فعلی واکنش به بیماری‌های همه گیر از طریق مدیریت ریسک بلایا را برای ایجاد یک‌شکل شهری مقاوم در برابر همه گیری مؤثر دانستند. به صورت کلی، همه گیری کووید-۱۹ سبب شد تا مطالعات مربوط به شهر سالم، مجدداً در کانون توجه قرار گیرد. مفهوم شهر سالم می‌تواند پیامدهای متعددی برای مقابله با چالش‌های ناشی از همه گیری کووید-۱۹ داشته باشد؛ در حالی که یک شهر سالم نمی‌تواند به طور کامل از وقوع یک بیماری همه گیر جلوگیری کند، اصول یک شهر سالم می‌تواند به واکنش

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

³ Lak

⁴ Tulchinsky & Varavikova

¹ Hu

² You

بادانش و تجربه مرتبط در موضوع تحقیق استفاده شد. آن‌ها با استفاده از نمونه‌گیری هدفمند گلوله‌برفی (Hennink et al, 2017, 591-596; Parker et al, 2019, 3 شرکت در نظرسنجی دو مرحله‌ای دلفی انتخاب شدند. در ابتدا با دعوت از چند کارشناس، فرایند تکمیل نظرسنجی آغاز شد، سپس از هر کارشناس خواسته شد تا افراد دیگر را برای شرکت در نظرسنجی معرفی کنند. اطلاعات کارشناسان که عموماً پانل خبرگان یا پانل متخصصان خوانده می‌شود، در [\(جدول شماره ۲\)](#) آورده شده است.

۳- روش تحقیق

پژوهش حاضر در زمرة پژوهش‌های توصیفی - تحلیلی قرار دارد. ابزار گردآوری داده در این پژوهش، استنادی - پیمایشی است. در گام نخست بامطالعه استناد علمی داخلی و خارجی، چارچوب نظری پژوهش تدوین و چارچوب اولیه ارزیابی شاخص‌های شهر سالم، استخراج شد.

در گام بعد، برای تدوین چارچوب ارزیابی شاخص‌های شهر سالم و تأیید پایایی و روایی آن، از ۱۵ نفر از کارشناسان

جدول ۲. مشخصات پانل خبرگان

مرد		زن		جنسیت
۸ نفر		۷ نفر		
بیش از ۶۵	۶۵ تا ۵۰	۵۰ تا ۳۵	۳۵ تا ۲۰	سن
۱ نفر	۴ نفر	۸ نفر	۲ نفر	
دوره فرصت مطالعاتی	دکتری	کارشناسی ارشد	کارشناسی	تحصیلات
۲	۵	۶	۲	
کارشناس شهرداری	دانشجو	پژوهشگر مستقل	هیئت‌علمی	شغل
۴	۳	۳	۵	

مشخص شود. برای پایایی متغیرها و میزان توافق کارشناسان بر آن، از ضریب KWC استفاده شد (Gearhart et al, 2013, 519-522). در این ضریب، هر چه که مقدار ضریب به ۱۰۰٪ نزدیک‌تر باشد، نشان‌دهنده توافق کامل کارشناسان، روایی و پایایی بالای چارچوب ارزیابی خواهد بود (Field, 2005, 2; Legendre, 2005, 228-232).

چارچوب ارزیابی تدوین شده در قالب پرسشنامه‌ای پیمایشی، متشکل از ۲۳ سؤال قرار گرفت ([جدول شماره ۳](#)).

در دور اول، چارچوب ارزیابی سازمان بهداشت جهانی (۱۹۹۸) در اختیار کارشناسان قرار گرفت؛ در این مرحله از آن‌ها خواسته شد تا نسبت به امکان ارزیابی شاخص‌ها و متغیرها در محدوده مورد مطالعه - شهریار - نمره ۰ (کم) تا ۵ (بیشترین) نمره‌دهی کنند. پس از انجام این مرحله، متغیرهایی که نمره آن‌ها کمتر از حد میانگین بود، حذف شد. در گام بعد متغیرهای باقی‌مانده که کارشناسان بر قرار گیری آن‌ها در چارچوب ارزیابی تأکید داشتند، فهرست شد و مجدداً برای آن‌ها ارسال شد تا پایایی آن و میزان توافق کارشناسان

جدول ۳. چارچوب ارزیابی مورداستفاده در فرآیند پژوهش

متغیر	شاخص	متغیر	شاخص
مسکن باکیفیت	اجتماعی	کیفیت مراکز بهداشتی و درمانی	سلامت و بهداشت
رابطه با همسایگان و هم محله‌ای‌ها		اوقات فراغت و تفریح	
کیفیت امکانات آموزشی		امید به آینده	
امکانات فرهنگی		امکانات ورزشی	
میزان مشارکت مردم در امور شهر			
حضور و مشارکت بانوان در محیط اجتماعی			

متغیر	شاخص	متغیر	شاخص
وضعیت اشتغال	اقتصادی	سیستم جمع‌آوری زباله و بازیافت	●
رضایت از درآمد (باتوجه به هزینه)		آلودگی هوا	●
		آلودگی صوی	●
		کیفیت آب آشامیدنی	●
		دسترسی به فضای سبز	●
		محیط‌زیست	
ایمنی شهر در برابر حوادث طبیعی	ایمنی و امنیت	وضعیت ترافیک شهر	●
امنیت بانوان شهر		وضعیت حمل و نقل عمومی	●
امنیت در شب		رضایت از تردد با دوچرخه	●
		حمل و نقل	

آلفای کرونباخ معیاری برای سازگاری یا پایایی درونی بین چندین آیتم، اندازه‌گیری یا رتبه‌بندی است. به عبارت دیگر، برآورده می‌کند که پاسخ‌های یک پرسش‌نامه (یا دامنه یک پرسش‌نامه)، ابزار دقیق یا رتبه‌بندی ارزیابی شده توسط آزمودنی‌ها چقدر قابل اعتماد هستند که نشان‌دهنده پایداری ابزارها است (Bujang et al., 2018, 59). آلفا توسط کرونباخ (Cronbach, 1951) توسعه داده شد که در ابتدا برای سنجش پایایی یک ابزار روان‌سنجی استفاده شد. مقدار آلفای کرونباخ از صفر تا یک متغیر است و مقادیر بالاتر نشان می‌دهد که آیتم‌ها همان بعد را اندازه‌گیری می‌کنند. در مقابل، اگر مقدار آلفای کرونباخ کم باشد (نژدیک به ۰)، به این معنی است که برخی یا همه موارد یک بعد را اندازه‌نمی‌گیرند (Gliem & Gliem, 2003, 87; Leontitsis & Pagge, 2007, 338). مقدار آلفای کرونباخ به دست آمده در این پژوهش، بالاتر از ۰/۷ و نشان‌دهنده پایایی مطلوب شاخص‌ها است (جدول شماره ۴).

این پرسش نامه که برای جمع آوری اطلاعات از ساکنان شهریار طراحی شده بود، به ۳ بخش تقسیم شد که همه آن‌ها، به صراحت مرتبط با موضوع شهر سالم است. این ۳ بخش عبارت‌اند از ۱. اطلاعات عمومی پاسخ‌دهندگان، ۲. سؤالات زمینه‌ای در خصوص شهر (سؤالات باز)، ۳. شاخص‌های ارزیابی شهر سالم. برای ارزیابی این بخش‌ها، از مقیاس لیکرت^۱ (۱۹۳۲) پنج طیفی (۱ بسیار کم تا ۵ بسیار زیاد) استفاده شد. البته برخی سؤال‌ها به عنوان «بله یا خیر» طراحی شد (برای مثال: تحت پوشش بیمه قراردادشتن)، برخی دیگر از سؤال‌ها برای ارائه زمینه و آگاهی بیشتر به صورت باز‌طراحی شد (برای مثال: سه مشکل اصلی شهر خود را نام ببرید. سه ویژگی مثبت شهر خود را نام ببرید).

بر اساس رویکرد روش شناختی کوکران^(۱۹۷۷) که عموماً برای تعیین حجم نمونه استفاده می‌شود، ۳۸۳ نفر به عنوان نمونه آماری پژوهش تعیین شد. براین اساس، پرسش‌نامه طراحی شده از طریق روش نمونه‌گیری تصادفی، در میان ۳۸۳ نفر از ساکنین شهر شهریار به صورت حضوری توزع به شد.

جدول ۴. سنجش یا یابی شاخص‌های پژوهش

ارزیابی پایاپایی	اقتصادی اقتداری	ایمنی ایمنی	اجتماعی اجتماعی	بهداشت - سلامت بهداشت - سلامت	زیبایی زیبایی	محیطی زیست محیطی زیست	نقل و حمل نقل و حمل	میانگین میانگین
۰/۸۲۴	۰/۸۷۴	۰/۷۲	۰/۸۳۶	۰/۷۴۰	۰/۷۲۵	۰/۷۵۲	۰/۷۶۱	۰/۷۶۱

2 Cochran

Likert scale

جدول ۵. مشخصات جمعیتی - اجتماعی پاسخ‌دهندگان

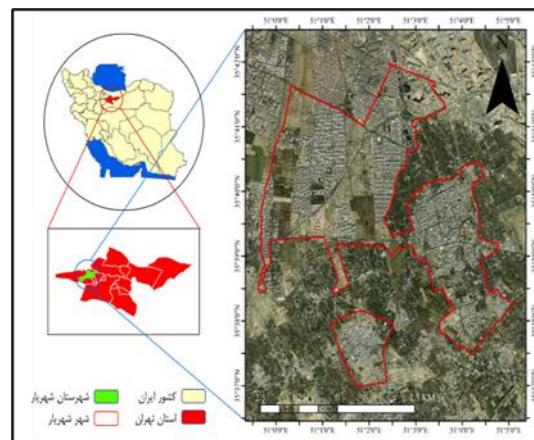
متغیر	وضعیت	فراوانی (n)	درصد (%)	درصد (%)	درصد جمعی (%)
جنسیت	مرد	۱۷۱	٪۴۴/۶	٪۴۴/۶	٪۴۴/۶
	زن	۲۱۲	٪۱۰۰	٪۵۵/۴	٪۱۰۰
وضعیت تأهل	متاهل	۲۳۵	٪۶۱/۳	٪۶۱/۳	٪۶۱/۳
	مجرد	۱۴۸	٪۱۰۰	٪۳۸/۷	٪۱۰۰
تحصیلات	بی‌سواد	۲۱	٪۵/۴۸	٪۵/۴۸	٪۴۴/۶
	ابتدایی	۲۷	٪۱۲/۰۳	٪۷/۰۵	٪۱۰۰
	راهنمایی	۴۸	٪۲۵/۰۷	٪۱۲/۰۳	٪۶۱/۳
	دیپلم	۱۱۹	٪۵۶/۱۴	٪۳۱/۰۷	٪۱۰۰
	کارشناسی	۱۲۵	٪۸۸/۷۷	٪۳۲/۶۴	٪۹۵/۸۲
	کارشناسی ارشد	۲۷	٪۷/۰۵	٪۷/۰۵	٪۱۰۰
	دکتری و بالاتر	۱۶	٪۴/۱۸	٪۴/۱۸	٪۹۵/۸۲
	کمتر از ۲۰ سال	۳۶	٪۹/۴	٪۹/۴	٪۹/۴
سن	۳۰ تا ۴۰ سال	۱۰۰	٪۳۵/۵۱	٪۲۶/۱	٪۳۵/۵۱
	۴۰ تا ۵۰ سال	۹۹	٪۶۱/۳۶	٪۲۵/۸	٪۶۱/۳۶
	۵۰ تا ۶۰ سال	۶۵	٪۷۸/۳۳	٪۱۷	٪۷۸/۳۳
	بیش از ۶۰ سال	۵۳	٪۹۲/۱۷	٪۱۳/۸	٪۹۲/۱۷
مالکیت	مالک	۲۳۷	٪۶۱/۸	٪۶۱/۸	٪۶۱/۸
	مستأجر	۶۱,۸	٪۱۰۰	٪۳۸/۲	٪۱۰۰
بیمه	تحت پوشش بیمه	۲۱۴	٪۵۵/۹	٪۵۵/۹	٪۵۵/۹
	عدم برخورداری از بیمه	۱۶۳	٪۱۰۰	٪۴۴/۱	٪۱۰۰

۴-۲- سنجش وضعیت شاخص‌های شهر سالم از دیدگاه شهر و ندان

هدف نخست پژوهش، متشکل از دو سؤال بود که برای هر کدام از سؤال‌ها نیز یک فرضیه در نظر گرفته شد.

۱-۳- محدوده مطالعه

شهر شهریار با جمعیت ۳۰۹۶۰۷ نفر (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵)، در ۱۶ کیلومتری غرب شهر تهران و ۱۸ کیلومتری از جنوب شهر کرج قرار دارد. همچنین شهر شهریار به لحاظ تقسیمات فضایی دارای سه منطقه و یک ناحیه است. شهریار دارای باغ‌های میوه متنوع و فراوان، آب و هوای مطبوعی است و به دلیل وجود درختان و فضای سبز بسیار، به عنوان نگین سبز و ریه تنفسی استان تهران نامیده می‌شود (مهندزاد و بیات، ۱۳۹۹). (شکل شماره ۱) موقعیت شهر شهریار را نمایش می‌دهد.

شکل ۲. موقعیت محدوده مطالعه در تقسیمات کشوری

۴- یافته‌ها

۴-۱- مشخصات عمومی پاسخ‌دهندگان

در این بخش، یک تحلیل یکپارچه از ویژگی‌های جمعیت شناختی، شامل جنسیت، سن، تحصیلات، وضعیت تأهل، مالکیت منزل مسکونی و تحت پوشش بیمه بودن ارزیابی شد. از بین شرکت‌کنندگان ۵۵/۴٪ زن و ۴۴/۶٪ مرد بودند. بیش از نیمی از پرسش‌شوندگان (۶۱٪/۴) متأهل بودند. حدود ۴۴٪ از پاسخ‌دهندگان دارای تحصیلات دانشگاهی بودند و تحصیلات ۵۶٪ افراد، دیپلم و کمتر از آن بود. افراد ۲۰ تا ۳۰ ساله بالاترین نسبت پاسخ‌دهی (۲۶٪) و افراد ۶۰ ساله و بالاتر کمترین نسبت پاسخ‌دهی (۷٪) را داشتند. ۶۱٪ افراد پاسخ‌دهنده، مالک و مستأجر بودند. بیش از ۵۵٪ افراد تحت پوشش بیمه‌های مختلف درمانی قرار داشتند (جدول شماره ۵).

برای تعیین میزان انحراف آن‌ها از مقدار میانگین تعیین شده (۳) مورد ارزیابی قرار گرفت. همان‌طور که پیش‌تر نیز بیان شد، هدف از این امر، ارزیابی مطلوبیت شاخص‌های شهر سالم است که نتایج آن می‌تواند بینش‌های مهمی را در مورد عملکرد شاخص‌ها و به تبع مفهوم شهر سالم در شهر شهریار را تبیین کند ([جدول شماره ۶](#)).

همان‌طور که حافظ نیا (۱۴۰ - ۱۳۷۷) اشاره می‌کند، باید بین فرضیه و سؤال‌های ویژه یا فرعی پژوهش، تناظر صوری و محتوایی وجود داشته باشد، زیرا تعداد و نوع سؤال‌های فرعی و فرضیه‌ها برخاسته از چارچوب نظری تحقیق است، پس باید بین آن‌ها ارتباط منطقی وجود داشته باشد. برای پاسخ به سؤالات و آزمون فرضیه ۱ و ۲، شاخص‌های شهر سالم با استفاده از آزمون One Sample t-Test با استفاده از آزمون

جدول ۶. سؤال‌ها و فرضیه‌های مرتبه باهدف اول پژوهش

فرضیه	سؤال	هدف
شاخص «زیستمحیطی» وضعیت بهتری را از نظر شهروندان نسبت به سایر شاخص‌های شهر سالم دارد.	کدامیک از شاخص‌های شهر سالم بهترین وضعیت را در منطقه مورد مطالعه دارد؟	سنجهن وضعیت شاخص‌های شهر سالم از دیدگاه شهروندان
شاخص «حمل و نقل و دسترسی» وضعیت نامطلوبی را از نظر شهروندان نسبت به سایر شاخص‌های شهر سالم دارد.	کدامیک از شاخص‌های شهر سالم پایین‌ترین سطح رضایت را در منطقه مورد مطالعه دارد؟	

این نتایج انحراف قابل توجهی را از مقدار آزمون (۳) نشان می‌دهد.

شاخص سلامت و بهداشت: «سلامت و بهداشت» با اختلاف میانگین منفی -0.46345 و p-value 0.000 به جمع شاخص‌های کمتر مطلوب می‌پیوندد. فاصله اطمینان نسبتاً کم $(-0.5242 \text{ تا } -0.4027)$ ثبات این نتیجه را بر جسته می‌کند.

شاخص ذیابی: «ذیابی» با اختلاف میانگین منفی -0.51175 و همچنین p-value بسیار پایین (0.000) گزارش می‌شود. فاصله اطمینان $(-0.5901 \text{ تا } -0.4334)$ انحراف قابل توجه از مقدار فرضی (۳) را تقویت می‌کند.

شاخص اجتماعی: این شاخص با اختلاف میانگین منفی -0.33714 و مقدار p-value بسیار پایین (0.000) ، به طور قابل توجهی از مقدار میانگین فرض شده (۳) انحراف دارد. فاصله اطمینان $(-0.3861 \text{ تا } -0.2882)$ این نتیجه را اثبات می‌کند.

شاخص زیستمحیطی: در بین شاخص‌های موردمطالعه، «زیستمحیطی» کمترین اختلاف میانگین منفی

شاخص اقتصادی: این شاخص کمترین اختلاف میانگین را با -0.71053 و همچنین p-value بسیار پایین (0.000) را نشان داد. این نشان دهنده انحراف آماری معنی دار از مقدار میانگین فرض شده (۳) است که نشان می‌دهد، این شاخص کمترین مطلوبیت را در میان شاخص‌های موردمطالعه دارد. علاوه بر این، فاصله اطمینان اندک 0.95% اختلاف میانگین $(-0.7959 \text{ تا } -0.6251)$ بر ثبات و دقیقت این یافته تأکید می‌کند.

شاخص ایمنی و امنیت: پس از شاخص «اقتصادی»، شاخص «امنیت» نیز تفاوت میانگین منفی قابل توجهی -0.60679 و p-value بسیار پایین (0.000) را نشان داد. فاصله اطمینان $(-0.6701 \text{ تا } -0.5435)$ بیشتر شواهد را تقویت می‌کند که این شاخص به طور قابل توجهی پایین‌تر از مقدار میانگین فرض شده (۳) باشد. در نتیجه، «امنیت» به عنوان دوین شاخصی که کمترین مطلوبیت را دارد در این تجزیه و تحلیل رتبه‌بندی می‌شود.

شاخص حمل و نقل: این شاخص اختلاف میانگین منفی -0.37076 ، p-value بسیار پایین (0.000) و فاصله اطمینان نسبتاً گسترده $(-0.4377 \text{ تا } -0.3039)$ را نشان داد.

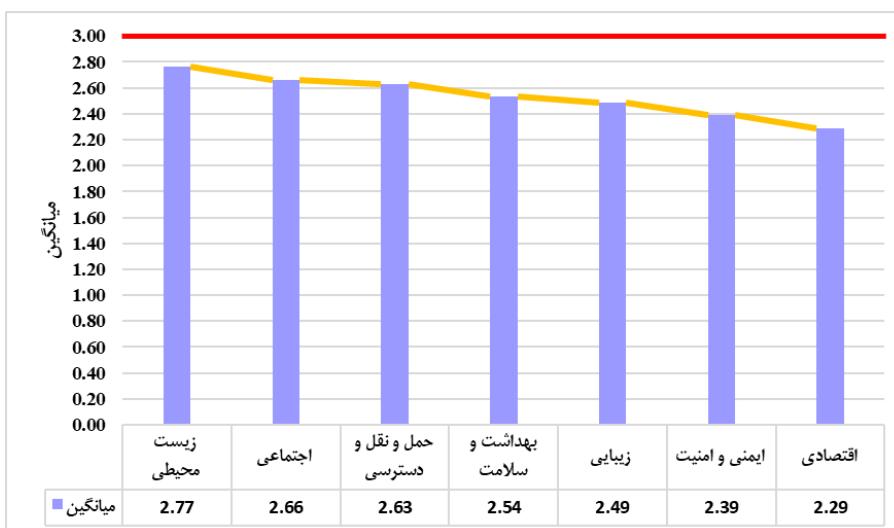
«زیستمحیطی» به عنوان مطلوب‌ترین شاخص شناسایی شدند؛ بنابراین فرضیه نخست پژوهش تأیید می‌شود و تبیین می‌شود که از نظر شهر و ندان، شاخص «زیستمحیطی» نسبت به سایر شاخص‌های شهر سالم، وضعیت بهتری را دارد؛ اما از سوی دیگر، فرضیه دوم پژوهش رد می‌شود و تبیین می‌شود که شاخص «اقتصادی»، پایین‌ترین سطح رضایت را در میان شاخص‌های شهر سالم در شهر شهریار دارد. هرچند که شاخص‌های باقی‌مانده درجهات مختلفی از نامطلوب بودن را نشان می‌دهند که با انحرافات آماری معنی‌دار از مقدار میانگین مفروض (۳) اثبات می‌شود ([جدول شماره ۷](#)) و ([نمودار شماره ۱](#)).

p-value بسیار پایین (۰/۰۰۰) را نشان داد. فاصله اطمینان (۰/۲۹۲۰ - ۰/۱۷۲۷) بر انحراف معنی‌دار آماری از مقدار آزمون تأکید می‌کند و «زیستمحیطی» را به عنوان مطلوب‌ترین شاخص در میان شاخص‌های شهر سالم قرار می‌دهد.

به طور خلاصه، یافته‌های حاصل از آزمون آماری One Sample t-Tset دیدگاه جامعی را در مورد مطلوبیت شاخص‌های شهر سالم از دیدگاه پاسخ‌دهندگان به ارمغان می‌آورد. با اختلاف میانگین‌های منفی ثابت و مقادیر p استثنایی پایین، شاخص «اقتصادی» به عنوان نامطلوب‌ترین و

جدول ۷. نتایج آزمون آماری One Sample t-Tset

میزان اختلاف در سطح اطمینان %۹۵		اختلاف از میانگین	سطح معنی-داری	df	مقدار t آماره	میانگین	شاخص
حد بالا	حد پائین						
-۰/۴۳۳۴	-۰/۵۹۰۱	-۰/۵۱۱۷۵	۰/۰۰۰	۳۸۲	-۱۲/۸۴۶	۲/۴۸۸۳	زیبایی
-۰/۴۰۲۷	-۰/۵۲۴۲	-۰/۴۶۳۴۵	۰/۰۰۰	۳۸۲	-۱۵/۰۰۰	۲/۵۳۶۶	بهداشتی
-۰/۱۷۲۷	-۰/۲۹۲۰	-۰/۲۳۲۲۸	۰/۰۰۰	۳۸۲	-۷/۶۵۸	۲/۷۶۷۶	زیستمحیطی
-۰/۲۸۸۲	-۰/۳۸۶۱	-۰/۳۳۷۱۴	۰/۰۰۰	۳۸۲	-۱۳/۵۳۸	۲/۶۶۲۹	اجتماعی
-۰/۶۲۵۱	-۰/۷۹۵۹	-۰/۷۱۰۵۳	۰/۰۰۰	۳۷۹	-۱۶/۳۶۰	۲/۲۸۹۵	اقتصادی
-۰/۳۰۳۹	-۰/۴۳۷۷	-۰/۳۷۰۷۶	۰/۰۰۰	۳۸۲	-۱۰/۸۹۷	۲/۶۲۹۲	حمل و نقل
-۰/۵۴۳۵	-۰/۶۷۰۱	-۰/۶۰۶۷۹	۰/۰۰۰	۳۸۲	-۱۸/۸۳۹	۲/۳۹۳۲	امنیت
میانگین مفروض: ۳							

نمودار ۱. میانگین شاخص‌های شهر سالم از دیدگاه شهر و ندان

و کمیت کند. ضرایب بتا استاندارد شده، در (جدول شماره ۹) ارائه شده، معیاری از تأثیر نسبی هر متغیر بر امید به آینده را ارائه می‌دهد. این ضرایب نشان‌دهنده تغییر در انحراف معیار متغیر وابسته (امید به آینده) مرتبط با تغییر انحراف یک استاندارد در متغیر مستقل است؛ بنابراین، مقادیر بتای مطلق بزرگ‌تر نشان‌دهنده تأثیرات قوی‌تر است. هدف دوم پژوهش پس از ارزیابی دو فرضیه محقق می‌شود.

۴-۳- تبیین متغیرهای تأثیرگذار بر متغیر «امید به آینده»

هدف دوم پژوهش، تبیین متغیرهای تأثیرگذار بر متغیر «امید به آینده» است. امید به آینده یک پیامد چندوجهی است که تحت تأثیر عوامل متعددی در یک محیط شهری قرار دارد. این تجزیه و تحلیل طیف متنوعی از متغیرها را بررسی می‌کند که هر کدام با ضریب بتای استاندارد شده‌اش نشان داده می‌شوند تا سهم نسبی آن‌ها در امید به آینده کلی را شناسایی

جدول ۸. سوال‌ها و فرضیه‌های مرتبه باهدف دوم پژوهش

فرضیه	سؤال	هدف
متغیر «وضعیت اشتغال» بیشترین تأثیر مثبت را بر روی شاخص امید به آینده دارد.	کدام متغیر بیشترین تأثیر را بر روی شاخص «امید به آینده» دارد؟	تبیین متغیرهای تأثیرگذار بر متغیر «امید به آینده»
متغیر «رضایت از نورپردازی در شب» بیشترین تأثیر منفی را بر روی شاخص امید به آینده دارد.	کدام متغیر کمترین تأثیر را بر روی شاخص «امید به آینده» دارد؟	

از سوی دیگر در شناسایی متغیرهایی که بیشترین تأثیر منفی را بر روی شاخص امید به آینده دارند، مشاهده شد که با وجود تأثیر منفی «رضایت از نورپردازی در شب» با ضریب استاندار شده بتا -0.098 - متغیرهای دیگری همچون «رضایت از درآمد بالوجه به هزینه‌ها»، «دسترسی به امکانات آموزشی» و «کیفیت مراکز بهداشتی و درمانی» تأثیر منفی بیشتری را بر متغیر «امید به آینده» دارند. ازین‌رو فرضیه چهارم پژوهش - متغیر «رضایت از نورپردازی در شب» بیشترین تأثیر منفی را بر روی شاخص امید به آینده دارد - نیز رد می‌شود.

در شناسایی متغیرهایی که بیشترین تأثیر مثبت را بر متغیر امید به آینده دارند، نتایج نشان داد که علی‌رغم تأثیر مثبت و معنی‌دار «وضعیت اشتغال» بر «امید به آینده»، متغیرهایی نظیر اوقات فراغت و فعالیت‌های تفریحی، دسترسی به امکانات ورزشی، ارتباط شهروند با مدیریت شهری دارای تأثیرگذاری بیشتر و معنی‌دارتری نسبت به متغیر «امید به آینده» هستند. ازین‌رو فرضیه سوم پژوهش - متغیر «وضعیت اشتغال» بیشترین تأثیر مثبت را بر روی شاخص امید به آینده دارد - رد می‌شود.

جدول ۹. نتایج آزمون آماری رگرسیون

فاصله اطمینان٪/۹۵ برای ضریب بتا	معنی- داری	t	ضریب استاندارد شده بتا	ضرایب غیراستاندارد		متغیر	رتبه
				خطای استاندارد میانگین	بتا		
۰/۳۵۹	۰/۱۴۴	۰/۰۰۰	۴/۶۱۱	۰/۲۴۰	۰/۰۵۵	۰/۲۵۱	۱
۰/۳۴۰	۰/۰۹۸	۰/۰۰۰	۳/۵۶۵	۰/۲۱۲	۰/۰۶۱	۰/۲۱۹	۲
۰/۲۵۹	۰/۰۶۹	۰/۰۰۱	۳/۴۱۱	۰/۱۷۰	۰/۰۴۸	۰/۱۶۴	۳
۰/۲۷۶	۰/۰۶۵	۰/۰۰۲	۳/۱۷۰	۰/۱۶۷	۰/۰۵۴	۰/۱۷۰	۴
۰/۳۱۲	۰/۰۱۹	۰/۰۲۷	۲/۲۲۴	۰/۱۴۷	۰/۰۷۴	۰/۱۶۶	۵

رتبه	متغیر	ضرایب غیراستاندارد		استانداردشده بتا	ضریب استاندارد میانگین	معنی داری	فاصله اطمینان برای ضریب بتا
		خطای استاندارد بتا	ضرایب غیراستاندارد بتا				
۶	میزان مشارکت مردم در امور شهر	۰/۱۵۴	۰/۰۶۳	۰/۱۳۵	۲/۴۶۰	۰/۰۱۴	۰/۲۷۷
۷	وجود برنامه های آموزشی سلامت	۰/۱۳۵	۰/۰۵۶	۰/۱۱۸	۲/۲۸۷	۰/۰۲۳	۰/۲۵۱
۸	امکانات فرهنگی	۰/۱۱۸	۰/۰۵۲	۰/۱۱۷	۲/۲۸۷	۰/۰۲۴	۰/۲۲۰
۹	وضعیت حمل و نقل عمومی	۰/۱۱۶	۰/۰۶۵	۰/۱۰۸	۱/۷۹۴	۰/۰۷۴	۰/۲۴۳
۱۰	رابطه با همسایگان و هم محله ای ها	۰/۱۰۷	۰/۰۶۲	۰/۰۹۳	۱/۷۲۲	۰/۰۸۶	۰/۲۳۰
۱۱	مسکن با کیفیت	۰/۰۹۷	۰/۰۵۶	۰/۰۸۸	۱/۷۴۱	۰/۰۸۳	۰/۲۰۷
۱۲	رضایت از وضعیت تردد با دوچرخه	۰/۰۸۰	۰/۰۵۶	۰/۰۷۴	۱/۴۳۰	۰/۱۵۴	۰/۱۹۰
۱۳	رضایت از عملکرد نیروی انتظامی	۰/۰۶۹	۰/۰۷۳	۰/۰۶۱	۰/۹۴۰	۰/۳۴۸	۰/۲۱۲
۱۴	ایمنی شهر در برابر حوادث طبیعی	۰/۰۶۸	۰/۰۶۳	۰/۰۵۹	۱/۰۹۲	۰/۰۵۵	۰/۱۹۲
۱۵	وضعیت ترافیک شهر	۰/۰۶۱	۰/۰۶۰	۰/۰۵۶	۱/۰۱۳	۰/۰۵۸	۰/۱۸۰
۱۶	حضور و مشارکت بانوان در محیط اجتماعی	۰/۰۴۶	۰/۰۵۳	۰/۰۴۴	۰/۸۶۵	۰/۳۸۸	۰/۱۴۹
۱۷	دسترسی به مراکز بهداشتی و درمانی	۰/۰۴۱	۰/۰۵۷	۰/۰۳۸	۰/۷۲۲	۰/۴۷۱	۰/۱۵۴
۱۷	آلودگی صوتی	۰/۰۳۸	۰/۰۵۵	۰/۰۳۸	۰/۶۹۷	۰/۴۸۶	۰/۱۴۵
۱۹	وضعیت اشتغال	۰/۰۳۹	۰/۰۵۸	۰/۰۳۷	۰/۶۷۲	۰/۵۰۲	۰/۱۵۴
۲۰	کیفیت امکانات آموزشی	۰/۰۱۳	۰/۰۵۶	۰/۰۱۳	۰/۲۳۹	۰/۸۱۱	۰/۱۲۳
۲۱	کیفیت آب شرب	۰/۰۰۳	۰/۰۵۲	۰/۰۰۳	۰/۰۵۳	۰/۹۵۷	۰/۱۰۴
۲۲	امنیت در شب	-۰/۰۱۳	۰/۰۶۸	-۰/۰۱۱	-۰/۱۹۶	۰/۸۴۵	-۰/۱۴۸
۲۳	دسترسی به نیازهای روزانه	-۰/۰۱۳	۰/۰۵۸	-۰/۰۱۲	-۰/۲۳۳	۰/۸۱۶	-۰/۱۲۷
۲۴	رضایت از نمای شهر	-۰/۰۳۲	۰/۰۷۱	-۰/۰۲۶	-۰/۴۴۷	۰/۶۵۵	-۰/۱۷۰
۲۵	وضعیت پیاده روهای و معابر	-۰/۰۸۶	۰/۰۶۰	-۰/۰۸۱	-۱/۴۳۸	۰/۱۵۱	-۰/۲۰۴
۲۶	رضایت از نورپردازی در شب	-۰/۱۰۵	۰/۰۶۴	-۰/۰۹۸	-۱/۶۳۳	۰/۱۰۳	-۰/۲۳۱
۲۷	سیستم جمع آوری زباله و بازیافت	-۰/۱۵۲	۰/۰۵۹	-۰/۱۵۶	-۲/۵۹۶	۰/۰۱۰	-۰/۲۶۷

فاصله اطمینان ۹۵٪ برای ضریب بتا		معنی-داری	t	ضریب استانداردشده بتا	ضرایب غیراستاندارد		متغیر	رتبه
کران بالا	کران پائین				خطای استاندارد میانگین	بتا		
-۰/۰۳۴	-۰/۲۸۰	۰/۰۱۲	-۲/۵۱۸	-۰/۱۵۶	۰/۰۶۲	-۰/۱۵۷	دسترسی به فضای سبز	۲۷
-۰/۰۵۹	-۰/۳۰۴	۰/۰۰۴	-۲/۹۲۰	-۰/۱۶۱	۰/۰۶۲	-۰/۱۸۲	کیفیت مراکز بهداشتی و درمانی	۲۹
-۰/۰۶۷	-۰/۲۷۹	۰/۰۰۱	-۳/۲۰۴	-۰/۱۶۴	۰/۰۵۴	-۰/۱۷۳	دسترسی به امکانات آموزشی	۳۰
-۰/۰۸۴	-۰/۲۹۳	۰/۰۰۰	-۳/۵۵۷	-۰/۱۷۸	۰/۰۵۳	-۰/۱۸۹	رضایت از درآمد با توجه به هزینه‌ها	۳۱
متغیر وابسته: امید به آینده								

بالقوه و بالفعلی که سیستم‌های حمل و نقل شهری می‌توانند داشته باشند، یافته‌ها نشان داد که شاخص «اقتصادی» نامطلوب‌ترین شاخص شهر سالم از دیدگاه شهروندان است. شاخص اقتصادی به طور مداوم مقادیر میانگین منفی را در مطالعه نشان داد؛ این میانگین منفی نشان می‌دهد که سطح ادراک یارضایت پاسخ‌دهندگان در مورد شاخص «اقتصادی» شهریار، کم است. مقادیر P به دست آمده نیز نشان می‌دهد که تفاوت در برداشت از این شاخص در بین پاسخ‌دهندگان از نظر آماری معنی‌دار است؛ به عبارتی دیگر، میزان توافق شهروندان در مورد وضعیت نامطلوب اقتصادی، در سطح بالایی قرار دارد. پژوهشگران معتقدند که دلیل آنکه شاخص «اقتصادی» به عنوان نامطلوب‌ترین شاخص شهر سالم شناخته شده است، تصویر نامطلوبی است که شاخص اقتصادی تحت تأثیر عواملی نظیر فرصت‌های شغلی، سطح درآمد، هزینه زندگی، رونق اقتصادی و چالش‌ها و نابرابری‌های اقتصادی به خود گرفته است. به صورت کلی، یافته‌ها نشان می‌دهد که برداشت شهروندان از وضعیت اقتصادی شهر، به طور قابل توجهی بدینانه است که تداوم این امر، می‌تواند زمینه‌ساز چالش‌ها و نگرانی‌های اقتصادی در شهر باشد.

یافته‌ها دال بر آن دارد که **فرضیه سوم پژوهش - متغیر وضعیت اشتغال** بیشترین تأثیر مثبت را بر روی شاخص امید

۵- بحث

در مطالعه حاضر، هدف اصلی، ارزیابی شاخص‌های ذهنی شهر سالم از دیدگاه شهروندان بود. برای دستیابی به این هدف کلی، دو هدف جزئی مطرح شد. هدف اول «سنجه وضعیت شاخص‌های شهر سالم از دیدگاه شهروندان» است؛ برای دستیابی به این هدف، دو سؤال و برای هر سؤال یک فرضیه مطرح شد. نتایج نشان داد که **فرضیه نخست** - شاخص «زیستمحیطی» وضعیت بهتری را از نظر شهروندان نسبت به سایر شاخص‌های شهر سالم دارد - مورد تأیید قرار می‌گیرد. درواقع از دیدگاه شهروندان، شاخص «زیستمحیطی» دارای وضعیت بهتری نسبت به دیگر شاخص‌های شهر سالم از دیدگاه شهروندان است. پژوهشگران معتقدند که شهر شهریار، علی‌رغم تخریب‌های محیط‌زیستی، از بین بردن کاربری‌های کشاورزی، باغ و نظایر آن، نسبت به سایر شهرهای پیرامون، دارای وضعیت زیستمحیطی بهتری است. این امر سبب شده تا شاخص «زیستمحیطی» از دیدگاه شهروندان، دارای وضعیت مطلوب‌تری نسبت به سایر شاخص‌های شهر سالم باشد. از سوی دیگر، **فرضیه دوم پژوهش - شاخص «حمل و نقل و دسترسی»** وضعیت نامطلوبی را از نظر شهروندان نسبت به سایر شاخص‌های شهر سالم دارد - رد شد. علی‌رغم چالش‌های

مختلفی که رفاه شهری و امید به آینده را هنگام طراحی مداخلات و سیاست‌های شهری شکل می‌دهند، تأکید می‌کند.

۶- نتیجه‌گیری

این مطالعه به ارزیابی شاخص‌های ذهنی یک شهر سالم از دریچه دید ساکنان شهر شهربار، با هدایت اهداف دوگانه پرداخته است. تأیید فرضیه اول، ادراک محیطی مثبت شهر را تأیید می‌کند که از طریق فضاهای سبز و عناصر طبیعی در برابر چالش‌ها مقاومت می‌کند. این یافته، مطابق با نتایج پژوهش‌های فصیحی و همکاران (۱۴۰۰)، در تضاد با نتایج حاصل از مطالعات یزدانی و زارنجی (۱۴۰۰)، رام دیکلو و همکاران (۱۴۰۱) است. بر عکس، اعتبار فرضیه دوم در مورد شاخص «اقتصادی»، بدینی گسترده شهروندان را نسبت به جنبه‌های اقتصادی برجسته می‌کند و ابتکارات توسعه اقتصادی را ترغیب می‌کند. به صورت کلی نتایج ارزیابی شاخص‌های شهر سالم در شهر شهربار نشان داد که هیچ کدام از شاخص‌ها در وضعیت مطلوبی قرار ندارد (پایین‌تر از حد میانگین مفروض)؛ این نتیجه همسو با نتیجه پژوهش‌های نکوبی مقدم و همکاران (۱۴۰۰)، رهمنا و همکاران (۱۳۹۴)، صادقی و همکاران (۱۴۰۲) است. فرضیه سوم، متغیرهای متنوعی فراتر از «وضعیت اشتغال» بر امید به آینده تأثیر گذاشت و بر نیاز به برنامه‌ریزی شهری چندبعدی تأکید کرد. به طور مشابه، رد فرضیه چهارم نشان داد که عواملی فراتر از «رضایت از نور در شب» تأثیرات منفی قوی‌تری بر امید آینده دارند.

مطالعه حاضر بر اهمیتِ درنظرگرفتن شاخص‌ها و ابعاد مختلف هنگام تلاش برای ایجاد یک محیط شهری سالم و شکوفا تأکید می‌کند. ماهیت چندوجهی ادراکات و آرمان‌های شهروندان، رویکردنی کل‌نگر در برنامه‌ریزی شهری و تدوین سیاست، با تمرکز بر ارتقا نه تنها کیفیت محیطی، بلکه پرداختن به چالش‌های اقتصادی و تقویت رفاه از طریق طیف وسیعی از راه‌ها را ضروری می‌کند. این یافته‌ها به گفتمان جاری در مورد شهرهای سالم کمک می‌کند و

به آینده دارد - مورد تأیید قرار نمی‌گیرد. علی‌رغم تأثیر مثبت و معنadar «وضعیت اشتغال» بر «امید به آینده»، متغیرهای دیگری مانند اوقات فراغت و فعالیت‌های تفریحی، دسترسی به امکانات ورزشی و ارتباط شهروندان با مدیریت شهری تأثیر معناداری بر «امید به آینده» دارند؛ بنابراین، این متغیرها نسبت به متغیر «وضعیت اشتغال» تأثیر مثبت قوی‌تری بر شاخص امید به آینده دارند. نتایج نشان داد که مفهوم «امید به آینده» چندوجهی است و می‌تواند تحت تأثیر طیف وسیعی از عوامل فراتر از وضعیت شغلی باشد. یافته‌ها نشان می‌دهد که عواملی مانند فعالیت‌های اوقات فراغت، دسترسی به امکانات ورزشی و روابط مثبت با مدیریت شهری نیز تعیین‌کننده‌های حیاتی امید شهروندان به آینده هستند. درواقع، ثبات اقتصادی اگرچه مهم است، اما به‌نهایی عمل نمی‌کند. رفاه کلی شهروندان و امید به آینده تحت تأثیر عوامل متعددی است و این پیچیدگی ممکن است منجر به تأثیر سایر متغیرها شود که بر تأثیر وضعیت شغلی برتری دارد. یافته‌ها نیاز به درک کل‌نگر از عوامل مؤثر بر رفاه و امید به آینده در برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری شهری را برجسته می‌کنند.

در آزمون **فرضیه چهارم** - متغیر «رضایت از نورپردازی در شب» بیشترین تأثیر منفی را بر روی شاخص امید به آینده دارد - نتایج نشان داد در حالی که متغیر «رضایت از روشنایی در شب» تأثیر منفی بر متغیر «امید به آینده» دارد، متغیرهای دیگری مانند «رضایت از درآمد با درنظرگرفتن هزینه»، «دسترسی به امکانات آموزشی» و «کیفیت مراکز بهداشتی و درمانی» تأثیر منفی بارزتری بر «امید به آینده» دارد. درنتیجه، این متغیرها در مقایسه با «رضایت از روشنایی در شب» تأثیر منفی بیشتری بر شاخص امید به آینده دارند و فرضیه چهارم پژوهش نیز رد شد. تأثیرات منفی بر امید شهروندان به زندگی تحت تأثیر عوامل متعددی فراتر از رضایت صرف از روشنایی در شب است. در حالی که این متغیر تأثیر منفی دارد، یافته‌ها نشان می‌دهد که سایر جنبه‌های زندگی شهری، تأثیر منفی قوی‌تری بر دیدگاه شهروندان نسبت به زندگی دارند. نتایج بر نیاز به درک جامع عوامل

شهرستان جوانرود. اقتصاد فضای توسعه روستایی. ۴، (۱۲)، ۱۳۲-۱۱۵.

<http://dx.doi.org/10.18869/acadpub.serd.4.12.115>

- صادقی، علی، اشکبوس، علی، و ویسی نژاد، علی. (۱۴۰۲). سنجش و ارزیابی میزان برخورداری از شاخص‌های سلامت شهری (مطالعه موردی: شهر زابل). پژوهش‌های جغرافیای انسانی، ۵۵(۲)، ۲۱۲-۱۹۵.

<https://doi.org/10.22059/jhgr.2022.333452.1008408>

- فضیحی، حبیب‌اله، رضائیان، هانی، و حسینی، سیده مهشید. (۱۴۰۰). تحلیل فضایی شاخص‌های شهر سالم در شهر جدید سهند. نشریه علمی جغرافیا و برنامه‌ریزی، ۲۵(۷۸)، ۳۲۱-۳۰۹.

<https://dx.doi.org/10.22034/gp.2021.43017.2747>

- مرادی مکرم، سیاوش، شاه‌حسینی، پروانه، و نوری کرامانی، علی. (۱۳۹۹). تحلیل تحولات جمعیت شهری استان تهران و پیامدهای آن در نظام شبکه شهری منطقه طی سال‌های ۱۳۵۵-۱۳۹۵. آمایش سیاسی فضای، ۲(۳)، ۲۴۷-۲۳۳.

<http://psp.modares.ac.ir/article-42-53791-fa.html>

- مهر نژاد، حافظ، و بیات، محمد. (۱۳۹۹). تأثیر فقر شهری بر دسترسی به خدمات شهری مطالعه موردی: شهر شهریار. فصلنامه شهر پایه‌یار، ۳(۳)، ۵۶-۵۱.

<https://dorl.net/dor/20.1001.1.24766631.1399.3.3.4.3>

- نظم فر، حسین، و علی‌بخشی، آمنه. (۱۳۹۷). میزان برخورداری شهرستان‌های استان خوزستان از شاخص‌های شهر سالم. فصلنامه آمایش محیط، ۱۱(۴۲)، ۴۲-۲۳.

https://ebtp.malayer.iau.ir/article_545440.html?lang_fa

- نکوبی مقدم، محمود، و افشار، زهرا. (۱۳۹۴). تحلیل شاخص‌های شهر سالم در شهر کرمان در سال ۱۳۹۱. طبقه‌بندی. ۳۲(۱)، ۳۸-۱۷.

https://research.kmu.ac.ir/webdocument/load.action?webdocument_code=2000&masterCode=95013669

- یزدانی، محمدحسن، و فرزانه سادات زارنجی، زیلا. (۱۴۰۰). ارزیابی وضعیت زیستمحیطی شهر اردبیل با رویکرد شهر

بنیش‌هایی را ارائه می‌دهد که می‌تواند استراتژی‌های توسعه شهری آینده را برای شهر شهریار و فراتر از آن ارائه کند.

- منابع

- حاتمی نژاد، حسین، فرهادی، ابراهیم، و میرزایی، موسی. (۱۳۹۴). سنجش پایداری محله‌ای با ارزیابی شاخص‌های کیفیت زندگی از طریق مدل Vikor (مطالعه موردی محله‌های شهر شهریار). همایش بین‌المللی جغرافیا و توسعه پایدار، مؤسسه‌سپهان فرهنگی میهن، تهران.

<https://civilica.com/doc/387908>

- حافظنیا، محمدرضا. (۱۳۷۷). مقدمه‌ای بر روش تحقیق در علوم انسانی. تهران: انتشارات سمت.

- رام‌دیکلو، صاحبعلی، ستاری ساربانقل، حسن، فرامرزی اصل، مهسا، و درسخوان، رسول. (۱۴۰۱). تحلیل شاخص‌های شهر سالم در کیفیت زندگی شهری منطقه ۳ اردبیل (با تأکید بر شاخص‌های بهداشتی). سلامت و بهداشت، ۱۳(۲)، ۲۸۶-۲۹۵.

<http://dorl.net/dor/20.1001.1.23829710.1401.13.2.9.9>

- رحیمی، محمد، و پازنک، فاطمه. (۱۳۹۶). تحلیل و ارزیابی کیفیت زندگی شهری با رویکرد شهر سالم (مطالعه موردی: شهر کرمان). فصلنامه علمی برنامه‌ریزی منطقه‌ای، ۷(۲۵)، ۸۲-۶۹.

<https://dorl.net/dor/20.1001.1.22516735.1396.7.25.6.9>

- رهنماء، محمدرحیم، مهرورز، اکرم، و سیاحی، زهرا. (۱۳۹۴). تحلیلی بر شاخص‌های شهر سالم (مطالعه موردی: منطقه ۱۱ شهرداری مشهد). مطالعات برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های انسانی، ۳۲(۱)، ۳۸-۱۷.

https://jshsp.rasht.iau.ir/article_515787.html

- سازمان ملی آمار ایران. (۱۳۹۵). سرشماری نفووس و مسکن.
- شرفی، لیدا، و علی‌ییگی، امیرحسین. (۱۳۹۴). الگوی سنجش پایداری محیط‌زیست روستایی مورد روستای شروینه در

سالم با بهره‌گیری از مدل PROMETHEE مطالعات علوم
محیط‌زیست، ۶(۳)، ۴۰۹۳-۴۰۹۹.

<https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2009.01.008>

- Choi, H. C., & Sirakaya, E. (2006). Sustainability indicators for managing community tourism. *Tourism management*, 27(6), 1274-1289.

<https://doi.org/10.1016/j.tourman.2005.05.018>

- Cochran, W. G. (1977). *Sampling techniques*. New York: John Wiley and Sons Inc.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *psychometrika*, 16(3), 297-334.

<https://doi.org/10.1007/BF02310555>

- Day, K., Alfonzo, M., Chen, Y., Guo, Z., & Lee, K. K. (2013). Overweight, obesity, and inactivity and urban design in rapidly growing Chinese cities. *Health & place*, 21, 29-38.

<https://doi.org/10.1016/j.healthplace.2012.12.009>

- De Leeuw, E. (2012). Do healthy cities work? A logic of method for assessing impact and outcome of healthy cities. *Journal of Urban Health*, 89(2), 217-231.

<https://doi.org/10.1007/s11524-011-9617-y>

- De Leeuw, E. (2013). Evaluating WHO Healthy Cities in Europe: issues and perspectives. *Journal of urban health*, 90, 14-22.

<https://doi.org/10.1007/s11524-012-9767-6>

- Duhl, L. J., & Hancock, T. (1988). *Promoting health in the urban context* (No. 1). WHO Healthy Cities Project Office.
- Elfeky, S., El-Adawy, M., Rashidian, A., Mandil, A., & Al-Mandhari, A. (2019). Healthy Cities Programme in the Eastern Mediterranean Region: concurrent progress and future prospects. *Information for authors*, 1.

<https://www.emro.who.int/emhj-volume-25-2019/volume-25-issue-7/healthy-cities-programme-in-the-eastern-mediterranean-region-concurrent-progress-and-future-prospects.html>

https://www.jess.ir/article_136322.html?lang=fa

- Ashton, J., Grey, P., & Barnard, K. (1986). Healthy cities—WHO's new public health initiative. *Health promotion international*, 1(3), 319-324.

<https://doi.org/10.1093/heapro/1.3.319>

- Ashton, J., Tiliouine, A., & Kosinska, M. (2018). The World health organization European healthy cities network 30 years on. *Gaceta sanitaria*, 32, 503-504.

<https://doi.org/10.1016/j.gaceta.2018.03.005>

- Barton, H., & Grant, M. (2006). A health map for the local human habitat. *Journal of the Royal Society for Promotion of Health*, 126(6), 252-253.

<https://doi.org/10.1177/1466424006070466>

- Berrigan, D., Troiano, R. P., McNeel, T., & Disogra, C. (2006). Active transportation increases adherence to activity recommendations. *American Journal of Preventive Medicine*, 31(3), 210-216.

<https://doi.org/10.1016/j.amepre.2006.04.007>

- Bujang, M. A., Omar, E. D., & Baharum, N. A. (2018). A review on sample size determination for Cronbach's alpha test: a simple guide for researchers. *The Malaysian journal of medical sciences: MJMS*, 25(6), 85-99.

<https://doi.org/10.21315%2Fmjmss2018.25.6.9>

- Centers for Disease Control (CDC) and Prevention/Agency for Toxic Substances and Disease Registry/Geospatial Research, Analysis, and Services Program (2020) CDC Social Vulnerability Index Database. New York, NY: Centers for Disease Control and Prevention.

https://www.atsdr.cdc.gov/placeandhealth/svi/ata_documentation_download.html

- Cerin, E., Leslie, E. & Owen, N. (2009). Explaining socio-economic status differences in walking for transport: An ecological analysis of individual, social and environmental factors. *Social Science & Medicine*, 68(6), 1013- 1020.

Hudson, P., Jolles, A., Jones, K. E., Mitchell, Ch, E., Myers, S. S., Bogich, T., & Ostfeld, R. S. (2010). Impacts of biodiversity on the emergence and transmission of infectious diseases. *Nature*, 468, 647-652.

<https://doi.org/10.1038/nature09575>

- Lak, A., Asl, S. S., & Maher, A. (2020). Resilient urban form to pandemics: Lessons from COVID-19. *Medical Journal of the Islamic Republic of Iran*, 34, 71.

<https://doi.org/10.34171%2Fmjr.34.71>

- Lawrence, R. J. (2013). Urban health challenges in Europe. *Journal of urban health*, 90, 23-36.

<https://doi.org/10.1007%2Fs11524-012-9761-z>

- Legendre, P. (2005). Species associations: the Kendall coefficient of concordance revisited. *Journal of agricultural, biological, and environmental statistics*, 10, 226-245.

<https://doi.org/10.1198/108571105X46642>

- Leontitsis, A., & Pagge, J. (2007). A simulation approach on Cronbach's alpha statistical significance. *Mathematics and Computers in Simulation*, 73(5), 336-340.

<https://doi.org/10.1016/j.matcom.2006.08.001>

- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of psychology*. 140, 5-55.
- Moudon, A. V. (2009). Real noise from the urban environment: How ambient community noise affects health and what can be done about it. *American Journal of Preventive Medicine*, 37(2), 167-171.

<https://doi.org/10.1016/j.amepre.2009.03.019>

- National Health Campaign Committee. (2018). The Notice on Releasing the National Healthy Cities Indicator System, 2018 ed. *National Health Campaign Committee: Beijing, China*.
- Nutbeam, D., & Kickbusch, I. (1998). Health promotion glossary. *Health promotion international*, 13(4), 349-364.

<http://www.jstor.org/stable/45152457>

- Parker, C., Scott, S., & Geddes, A., (2019). *Snowball Sampling*, In P. Atkinson, S.

- Field, A. P. (2005). Kendall's coefficient of concordance. *Encyclopedia of Statistics in Behavioral Science*, 2, 1010-11.

<https://doi.org/10.1002/0470013192.bsa327>

- Gearhart, A., Booth, D. T., Sedivec, K., & Schauer, C. (2013). Use of Kendall's coefficient of concordance to assess agreement among observers of very high resolution imagery. *Geocarto International*, 28(6), 517-526.

<https://doi.org/10.1080/10106049.2012.725775>

- Gliem, J. A., & Gliem, R. R. (2003). Calculating, interpreting, and reporting Cronbach's alpha reliability coefficient for Likert-type scales. *Midwest Research-to-Practice Conference in Adult, Continuing, and Community Education*. Columbus, Ohio: Ohio State University

https://scholarworks.iupui.edu/bitstreams/976ce_c6a-914f-4e49-84b2-f658d5b26ff9/download

- Hennink, M. M., Kaiser, B. N., & Marconi, V. C. (2017). Code saturation versus meaning saturation: how many interviews are enough?. *Qualitative health research*, 27(4), 591-608.

<https://doi.org/10.1177/1049732316665344>

- Hirsch, J. A., Winters, M., Clarke, P., & McKay, H. (2014). Generating GPS activity spaces that shed light upon the mobility habits of older adults: a descriptive analysis. *International journal of health geographics*, 13(1), 1-14.

<https://doi.org/10.1186/1476-072x-13-51>

- Hu, M., Roberts, J. D., Azevedo, G. P., & Milner, D. (2021). The role of built and social environmental factors in Covid-19 transmission: A look at America's capital city. *Sustainable Cities and Society*, 65, 102580.

<https://doi.org/10.1016/j.scs.2020.102580>

- Jackson, R. J., Dannenberg, A. L., & Frumkin, H. (2013). Health and the built environment: 10 years after. *American Journal of Public Health*, 103(9), 1542-1544.

<https://doi.org/10.2105%2FAJPH.2013.301482>

- Keesing, F., Belden, L. K., Daszak, P., Dobson, A., Harvell, C. D., Holt, R. D.,

<https://doi.org/10.1016/B978-0-12-415766-8.00002-1>

- UN-Habitat. (2015). State of the World's Cities 2014/2015: Bridging the Urban Divide. Retrieved from:

<https://unhabitat.org/sites/default/files/download-manager/files/State%20of%20the%20World%20Cities%2020102011%20-%20Cities%20for%20All%20Bridging%20the%20Urban%20Divide.pdf>

- United Nations. (2016). *The Sustainable Development Goals 2016*. eSocialSciences. Retrieved from:

https://econpapers.repec.org/scripts/redir.pf?u=h%3A%2F%2Fwww.esocialsciences.org%2FArticles%2Fshow_Article.aspx%3Facat%3DInstitutionalPapers%26aid%3D11456;h=repec:ess:wpaper:id:11456

- United Nations. (2018). *Revision of World Urbanization Prospects*. Department of Economic and Social Affairs, Population Division. Retrieved from:

<https://www.un.org/en/desa/2018-revision-world-urbanization-prospects>

- Webster, P., & Sanderson, D. (2013). Healthy cities indicators—a suitable instrument to measure health?. *Journal of Urban Health*, 90, 52-61.

<https://doi.org/10.1007/s11524-011-9643-9>

- Westphal, M. F., Franceschini, M. C., & Setti, A. F. F. (2018). How can the healthy municipalities, cities and communities strategy advance the Sustainable Development Goals agenda? Lessons from Agenda 21 and the MDGs in Brazil. *Lifelong learning and Education in Healthy and Sustainable cities*, 265-282.

https://doi.org/10.1007/978-3-319-69474-0_16

- WHO. (1998). Health Promotion Glossary. Retrieved from:

<https://www.who.int/publications/i/item/WHO-HPR-HEP-98.1>

- World Bank. (2023). *Urban Population*, Retrieved September 27, 2023, From

<https://www.worldbank.org/en/topic/urbandevelopment/overview>

Delamont, A. Cernat, J.W. Sakshaug, & R.A. Williams (Eds.), SAGE Research Methods Foundations. 1-14.

<https://doi.org/10.4135/9781526421036831710>

- Pineo, H., Glonti, K., Rutter, H., Zimmermann, N., Wilkinson, P., & Davies, M. (2018). Urban health indicator tools of the physical environment: a systematic review. *Journal of urban health*, 95, 613-646.

<https://doi.org/10.1007/s11524-018-0228-8>

- Remington, P. L., Catlin, B. B., & Gennuso, K. P. (2015). The county health rankings: rationale and methods. *Population health metrics*, 13(1), 1-12.

<http://dx.doi.org/10.1186/s12963-015-0044-2>

- Richmond, C., Elliott, S. J., Matthews, R., & Elliott, B. (2005). The political ecology of health: perceptions of environment, economy, health and well-being among 'Namgis First Nation. *Health & place*, 11(4), 349-365.

<https://doi.org/10.1016/j.healthplace.2004.04.003>

- Robinson, J. (2004). Squaring the circle? Some thoughts on the idea of sustainable development. *Ecological economics*, 48(4), 369-384.

<https://doi.org/10.1016/j.ecolecon.2003.10.017>

- Simos, J., Naissem, F. B., Naissem, J., Maïga Sokona, F., Konongo, J. D. D., Sani, A., Corburn, J., Karanja, I., Makau, J., Aikins, A. D., & Haroun, A. (2017). Healthy cities in Africa: A continent of difference. *Healthy Cities: The Theory, Policy, and Practice of Value-Based Urban Planning*, 89-132.

https://doi.org/10.1007/978-1-4939-6694-3_6

- Stokols, D. (1996). Translating social ecological theory into guidelines for community health promotion. *American Journal of Health Promotion*, 10(4).

<https://doi.org/10.4278/0890-1171-10.4.282>

- Tulchinsky, T. H., & Varavikova, E. A. (2014). Expanding the concept of public health. *The new public health*, 43.

- Yang, J., Luo, X., Xiao, Y., Shen, S., Su, M., Bai, Y., & Gong, P. (2020). Comparing the use of spatially explicit indicators and conventional indicators in the evaluation of healthy cities: A case study in Shenzhen, China. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(20), 7409.

<https://doi.org/10.3390/ijerph17207409>

- You, H., Wu, X., & Guo, X. (2020). Distribution of COVID-19 morbidity rate in association with social and economic factors in Wuhan, China: Implications for urban development. *International journal of environmental research and public health*, 17(10), 3417.

<https://www.mdpi.com/1660-4601/17/10/3417#>

- Zijlema, W. L., Klijns, B., Stolk, R. P., & Rosmalen, J. G. (2015). (Un) healthy in the city: respiratory, cardiometabolic and mental health associated with urbanity. *PLoS One*, 10(12), e0143910.

<https://doi.org/10.1371/journal.pone.0143910>

نحوه ارجاع به مقاله:

تقی‌پور، علی‌اکبر، شاه‌میری، سیده مهتا و احمدی دهشیری، پارسا. (۱۴۰۲). ارزیابی شاخص‌های ذهنی شهر سالم از دیدگاه شهر و ندان (مطالعه موردی: شهر شهریار)، توسعه پایدار شهری، ۴(۱۲)، ۸۷-۱۰۷

DOI: 10.22034/USD.2023.708118

DOR: 20.1001.1.27170128.1402.4.12.5.2

URL: https://usdjournal.daneshpajoohan.ac.ir/article_708118.html

Copyrights:

©2023 by the authors. Published by the Urban Sustainable Development Journal. This article is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)).

Received: 17/06/2023

Accepted: 17/09/2023

Evaluation of Mental Indicators of Healthy City from Citizens' Point of View (Case Study: Shahriar, Iran)

Aliakbar Taghipour^{1*}, Seyedeh Mahta Shahmiri², Parsa Ahmadi Dehrashid³

Abstract: Health-oriented urban planning is a concept in which the link between the city and the mental and physical health of citizens is considered as a basic principle in order to increase the level of their quality of life. The idea of a healthy city, which is somehow under the concept of health-oriented urban planning, has been a global movement whose general goal is to achieve a healthy environment for the lives of citizens. Due to the rapid growth of the population, the physical expansion of the city and the destruction of gardens and agricultural lands around the city, the construction of factories and industries, the city of Shahryar is facing many environmental problems. Therefore, in the present study, an attempt is made to first measure the indicators of a healthy city from the citizens' point of view using a descriptive-analytical method, then to explain the influencing variables on the "hope for the future" variable. In order to achieve these goals, 23 indicators in 6 components of "health and hygiene", "environment", "social", "economy", "transportation" and "safety and security" were compiled using the documentary method and The format of the questionnaire was examined among the statistical population (383 citizens of Shahryar). The results showed that from the citizens' point of view, the "environmental" index has the highest level of satisfaction and the "economic" index has the lowest level of satisfaction. On the other hand, it was found that variables such as "leisure time" and "recreational activities" have the most positive effect, and variables such as "satisfaction with income considering expenses" and "access to educational facilities" have the most negative effect on the variable of hope. They have a future. In general, the results indicate that the city of Shahryar is far from becoming a healthy city, and this requires appropriate planning and strategies to be used by those in charge. The findings of this research can help the current discourse about healthy cities and explain the strategies of turning Shahryar into a sustainable and healthy city.

Keywords: Healthy City, Health Planning, Quality of Life, Sustainable Urban Development, Shahriar City

¹*Assistant Professor, School of Earth Sciences, Damghan University, Damghan, Iran; Corresponding Author, Email: a.taghipour@du.ac.ir

² M.Sc student of urban planning, Department of Urbanization, Faculty of Architecture and Urban Planning, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

³ M.Sc student of Geography and Urban Planning, Department of Human Geography, Faculty of Geography, Tehran University, Tehran, Iran.